

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **D. T. D.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 9. 2016, čj. MV-155231-6/SO-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2018, čj. 45 A 88/2016-47,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.
Vymezení věci

[1] Usnesením ze dne 30. 9. 2014, čj. OAM-15908-8/DP-2014, Ministerstvo vnitra zastavilo podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žádosti žalobce, neboť žalobce nedoložil požadované dokumenty; neodstranil tedy podstatné vady žádosti a tato skutečnost bránila pokračování řízení.

[2] Žalovaná podané odvolání žalobce zamítla a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila v záhlaví citovaným rozhodnutím.

[3] Žalobu proti napadenému rozhodnutí žalované Krajský soud v Praze zamítl. Uvedl, že žalobce neprokázal předložení všech požadovaných dokladů správnímu orgánu prvního stupně; otisk razítka „došlo“ na výzvě podle něj nebyl způsobilý prokázat, že by žalobce

správnímu orgánu prvního stupně potřebné dokumenty doručil. Krajský soud nesouhlasil ani s námitkou, podle níž bylo rozhodnutí žalované stiženo nepřezkoumatelností. Shrnul, že nepředložení požadovaných dokumentů bylo podstatnou vadou řízení, pro niž nebylo možné v řízení pokračovat; správní orgán prvního stupně proto postupoval správně, pokud řízení o žádosti žalobce zastavil. Konečně nesouhlasil ani s námitkou žalobce, podle níž žalovaná nezákonně nepřihlédla k listinám, které žalobce doložil až po vydání prvostupňového rozhodnutí.

II.
Argumenty kasační stížnosti a vyjádření žalované

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost co do obsahu opřel o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

[5] Stěžovatel namítal nepřezkoumatelnost naříkaného rozsudku krajského soudu; krajský soud se podle něj nevypořádal dostatečně srozumitelným způsobem s jeho žalobními námitkami.

[6] Podle stěžovatele bylo rozhodnutí žalované nezákonné, neboť nebyly splněny podmínky pro aplikaci ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Stěžovatel zdůraznil, že se v projednávané věci nejednalo o podstatné vady; z jím předložených dokumentů byl zřejmý účel a předmět žádosti. Stěžovatel nadto požadované dokumenty doložil; to, že nebyly součástí spisové dokumentace, bylo pochybením správního orgánu. Na podporu svých tvrzení doložil ve správním řízení kopii výzvy k odstranění vad žádosti spolu s podacím razítkem „došlo“. Z uvedeného pak dle něj bylo zřejmé, že správní orgán prvního stupně požadované dokumenty obdržel a potvrdil jejich přijetí. Krajský soud se podle stěžovatele touto námitkou dostatečně nezabýval.

[7] Žalovaná ve vyjádření uvedla, že se skutečnostmi uvedenými v kasační stížnosti již zabývala v rámci vedeného odvolacího řízení, k věci se tedy vyjádřila již napadeným rozhodnutím. Protože považovala námitky za totožné s námitkami žalobními, odkázala na své vyjádření k žalobě.

III.
Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal jí napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných námitek, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.].

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti. Žádnou z vad zakládající nepřezkoumatelnost ve smyslu judikaturou Nejvyššího správního soudu vytýčených požadavků (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Azs 47/2003-130, publikováno ve Sb. NSS č. 7/2004, ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, publikováno ve Sb. NSS č. 3/2004, ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004-73, publikováno ve Sb. NSS č. 3/2006, či rozsudek ze dne 8. 4. 2004, čj. 4

Azs 27/2004-74) napadený rozsudek netrpí. Krajský soud se zabýval všemi v žalobě uplatněnými námitkami. Srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, proč souhlasil se žalovanou v tom, že stěžovatel požadované doklady nepředložil a že správní orgán prvního stupně postupoval správně, pokud řízení o žádosti stěžovatele zastavil. Námitka nepřezkoumatelnosti není pro uvedené důvodná.

[11] Nejvyšší správní soud se dále zabýval námitkou stěžovatele, podle níž nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

[12] Ze správního spisu je patrné, že přípisem ze dne 14. 4. 2014, čj. OAM-15908-3/DP-2014, správní orgán prvního stupně vyzval stěžovatele k odstranění vad žádosti. V této výzvě stěžovateli srozumitelně sdělil, které vady žádost má a které doklady je nutné přeložit, aby žádost obsahovala veškeré zákonem požadované náležitosti; k odstranění vad poskytl stěžovateli lhůtu 30 dnů od doručení výzvy. Stěžovatele taktéž řádně poučil o následcích nevyhovění této výzvě. Stěžovatel požadované dokumenty ve stanovené lhůtě nepředložil. Ustanovení § 44a odst. 4 ve spojení s § 42b odst. 1 a § 31 odst. 1 zákona o pobytu cizinců přesně stanoví, jaké doklady musí cizinec k žádosti předložit a neposkytuje správnímu orgánu možnost správního uvážení. Argumentace stěžovatele, podle níž se nejednalo o podstatné vady, pro které by mohlo být řízení zastaveno, již proto neobstojí. Stěžovatel, i přes výzvu správního orgánu, nedostál své povinnosti k žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem společného soužití rodiny požadované dokumenty přeložit, a proto nebylo možné v řízení pokračovat; správní orgán proto postupoval zcela správně, pokud řízení zastavil.

[13] Nedůvodná je též argumentace stěžovatele, podle níž doložení těchto dokumentů prokázal kopií výzvy k odstranění vad žádosti s podacím razítkem „došlo“. Nejvyšší správní soud v tomto směru souhlasí s krajským soudem; výzva s otiskem podacího razítka může prokázat nanejvýš to, že se stěžovatel s touto listinou dostavil ke správnímu orgánu. Není však způsobilá jakkoliv prokázat, že stěžovatel požadované dokumenty předložil. Nadto, jak upozornil zcela správně krajský soud, řada z těchto dokumentů svou datací vylučuje možnost jejich předložení v požadované lhůtě. Stěžovatelovu argumentaci, podle které požadované dokumenty doložil „*z důvodů právní opatrnosti*“ opětovně i v odvolacím řízení, pro uvedené přijmout nelze.

[14] Námitka stěžovatele, podle níž měly správní orgány přihlédnout k dodatečně předloženým dokladům a o žádosti meritorně rozhodnout, je nedůvodná. Žalovaná na základě podaného odvolání přezkoumávala postup a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Jak bylo výše uvedeno, předmětné rozhodnutí o zastavení řízení bylo vydáno v souladu se zákonem, neboť stěžovatel neodstranil podstatné vady své žádosti, které bránily pokračování řízení. Skutečnost, že tak učinil dodatečně v průběhu řízení, na tom nemůže nic změnit, neboť chybějící listiny stěžovatel mohl a měl předložit v průběhu řízení v prvním stupni. Tyto listiny proto nelze považovat za nové důkazy podle § 82 odst. 4 s. ř., ke kterým by bylo možno přihlédnout v průběhu odvolacího řízení.

IV.
Závěr a náklady řízení

[15] Pro uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[16] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, ve spojení s § 120, s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalované v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto jí soud náhradu nákladů nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. listopadu 2018

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu